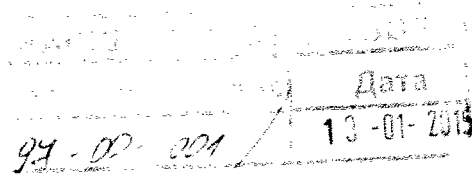

ДО ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ОТГОВОРИ

от Емил Димитров Стоев – участник в конкурс за административен ръководител на Окръжен съд Разград на въпроси постъпили с вх. №97-00-001/ 05.01.2015 г., публикувани на 06.01.2015 г. от Георги Милков, като представител на Сдружение „Център на НПО Разград”

На въпроси от Сдружение „Център на НПО Разград”, постъпили с вх. №97-00-001/ 05.01.2015 г., публикувани на 06.01.2015 г., съдържащи изложение от 05.01.2015 г. с приложени цитати, вероятно от печатни издания от юни 2014 г. и октомври 2011 г.

По изложението на Сдружение „Център на НПО Разград”, с оглед правилата за избор на административни ръководители, дължа отговор, поради това излагам следното:

1. По твърдението, че в нарушение на правилата е приложено ново становище от административния ръководител, което не е пълно и обективно.

Налице са две становища - от бившия административен ръководител на съда Стоянов и от и.ф. адм.ръководител Йорданова, тъй като е поискано ново становище, което да отговаря на указанията за попълване на Единния формуляр, а по това време Стоянов е подал оставка като съдия и е освободен от ВСС, което е наложило и изготвяне на становище от и.ф. адм.ръководител.

Разгледах двете становища и не виждам разлика в оценката на професионалните и етичните ми качества. Становището на Стоянов е по-лаконично и не излага конкретни мотиви, а на Йорданова съдържа мотивировка и данни въз основа на които са изведени оценъчните съждения. Иначе различия в крайните изводи по двете становища няма.

Ново становище е изискано, въз основа на искане на ПАК, с писмо от Административния ръководител на Апелативен съд Варна с изх. №ИП-0375/18.07.2014 г., което прилагам към отговорите.

2. По твърдението, че не е отчетено „създаденото неприятно впечатление от поведението ми.

Не знам дали и с какво съм създам неприятно впечатление. Но по повод вписаното във формуляра съм изразил становището си в подадено възражение по чл. 68, ал. 6 от Методиката за атестиране. При събеседването съм отговарял на въпроси зададени от членовете на ПАК. **Считам, че е налице недоразумение или превратно и тенденциозно тълкуване на изразеното от мен мнение. Също не считам, че приятното или неприятно впечатление е критерий за преценка на професионалните ми качества, каквото е задължението на ПАК.** Леки пропуски е възможно и да имам, но считам, че тази квалификация за преувеличена и несъответна на данните от формуляра и делата, предмет на проверка от ПАК, както и показва различна мяра за тежестта на недостатъци в работата, допусната от атестираните съдии, в сравнение с други становища на ПАК.

3. По твърдението за допуснати нарушения на етични правила и норми при разглеждане на наказателно дело.

В следващата част на въпросите от Сдружение „Център на НПО Разград” отново се повтарят становища и въпроси, поставени и в предходното изложение от 04.12.2014 г. Считам, че **многократното постъпване и обявяване на едни и същи мнения от едно и също лице създава лъжливо усещане за значим интерес към избора на административен ръководител на ОС Разград, но не изисква излагане отново на повторни отговори. Също така и не създава впечатление, че отразява обективно общественото мнение.**

Публикувано е становище от „Център на НПО Разград”, че с отвод по едно дело съм компрометирал честта и накърнил авторитета на разградските магистрати в професията и обществото. За подкрепа на това становище са цитирани разпоредби от Етичния кодекс, които нямат никакво отношение към отвода, но създават внушение, че е налице поведение, в разрез с предписаното, относно облаги от трети лица, постъпки в разрез с обществените разбирания за благоприличие и др.

Отводът е регламентиран в процесуалните закони. Обстоятелствата, причина за отвод, могат да бъдат най-различни и поради това не са изчерпателното изброени и дефинирани в закона, но са такива, които водят до съмнение, относно непредубедеността или безпристрастието на съдията. Отводът е една от гаранциите, че делото ще бъде решено от

безпристрастен и независим съд и още повече от това, че няма да бъде допуснато и съмнение, че делото се решава от такъв съд.

Известни са отводи поради познанство с адвокат, представляващ страна по делото, както и поради познанство със свидетел по делото, както и ред други, които не са възприемани като нарушение на етичните правила, включително и от организации, които отблизо наблюдават дейността на съдебната система.

Отводът ми по посоченото дело е мотивиран и се основа на разпоредбата на чл. 29 НПК. **Отводът е както право, така и задължение на магистрата и за мен е неясна интерпретацията, че отвод по едно дело съставлява нарушение на Кодекса за етично поведение. Следва да отбележа, че това не е отвод по време на продължаващо производство, напротив отводът е в момент, когато предстои ново разглеждане на делото.** Но в медиите са налице обявени случаи и на такива отводи в хода на висящо производство.

За мен и като съдия, и като заместник на административния ръководител не е имало съмнение (считам, че такава е и съдебната практика) че преценката на съдията дали са налице предпоставките на чл. 29 НПК не подлежи нито на инстанционен контрол, нито на административен от административния ръководител или от ВСС, включително не подлежи на преценка и от Етичната комисия. При множество отводи и такива водещи до диспропорции в натоварването на съдии, би могло да се търсят мерки за преодоляване на такъв вид действия на съдията, но това в случая очевидно не е налице.

Ако етично нарушение е това, че друг съдия ще е докладчик по делото, то този въпрос стои при всеки отвод и всеки отвод следва да е повод за проверка налице ли е нарушение на Етичния кодекс. Но моето мнение е, че това не е така.

Квалификацията „7-годишно размотаване“ ще я отмина като необоснована. Мнението по опита за внушение, че е налице някакво недобросъвестно действие в хода на това дело ще изложи при конкретния въпрос в друга част от становищата на Сдружение „Център на НПО Разград“.

3. По твърдението, че изборът ми за административен ръководител ще постави семейството ми в „състояние на тотален контрол“.

Становището, че семейството ми (ако бъда избран за административен ръководител на ОС Разград), с оглед „приятелските ми отношения с прокуратурата“, ще има тотален контрол върху

съдебната система в Разград е приемливо, с оглед свободата на изразяване на мнение и по-свободната интерпретация на литературни произведения, но голословна и израз на непознаване на структурата и функционирането на съдебната система, на процесуалните закони, както и на правомощията на административните ръководители. За да се наложи „тотален контрол“ върху съдебната система е необходимо магистрата да създава нерегламентирани и скрити от обществото връзки, да извършва злоупотреби със служебното си положение, да взема решения в резултат на зависимост от чужда воля, и за всичко това не е необходимо да е административен ръководител. Спазването на закона, на етичните стандарти не дава възможност на никого да установява „тотален контрол“ върху съдебната система, независимо на какъв съд е председател.

Живея в гр. Разград от 46 години – от 1968 г.

Повече от 20 год. работя в съдилищата в Разград – от 1994 г.

Сключил съм брак с Ива Станчева Ковалакова – Стоева през 2000 г.

Градът е малък и тези факти са общоизвестни.

По повод въпросите на Сдружение „Център на НПО Разград“ служителите на съда направиха справки и се установява, че от 2001 г. съм разгледал 2 221 бр. дела. Преди това, по време на работата си в РС Разград и ОС Разград, съм разгледал вероятно още над 3 000 дела. Според заключението на комисията към ВСС не е имало сигнали и жалби за дейността ми. Установявам, че за този период липсват сигнали, оплаквания и жалби в отдел „Инспекторат“ към ВКП и в Инспектората към ВСС. Този факт, освен ако с оглед семейното ми положение и приятелските ми връзки, не съм наложил „тотален контрол“ и върху тези органи, а и върху обществеността в Разград, означава че в тези повече от 20 години (или какъвто срок обхваща направената проверка) не е имало страни по дела, техни представители, граждани и каквито да е други субекти от сравнително малкия град, в който живея и работя, които да изразят съмнение в почтеността ми, безпристрастността ми и т.н.

4. По твърдението, че се представят „доказателства“ за нарушения.

Считам предложенията, които Сдружение „Център на НПО Разград“ отправя към ВСС за неоснователни, а и немотивирани. Не намирам, че съжденията в становището представляват „представени“ доказателства за нарушения.

Конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или

задълженията му по служба. В случая с избора на съпругата ми за административен ръководител на Административен съд Разград за мен не възниква никакъв интерес или възможност за облага. Нито обстоятелството, че е административен ръководител може да повлияе върху изпълнението на задълженията ми. Организационно, финансово, инстанционно и по какъвто и да е начин административните съдилища не са свързани с общите съдилища.

Дейността на съдията е такава, че е възможно да възникнат обстоятелства, които водят до съмнение в безпристрастността или заинтересоваността на съдията и затова са предвидени процесуалните институти на отвода. Това е известно на г-н Милков и в качеството му на съдебен заседател в Окръжен съд Разград.

5. По твърдението, че съм „известен и с отводи по съдебни дела срещу бившия областен управител Наско Борисов” и призова ВСС да провери отводите ми.

Последната точка от изложението, относно известността ми няма нищо общо с истината. Не може да съм известен с отводи по посочените в становището дела с подсъдим „бившия областен управител Наско Борисов”. Напротив аз съм докладчик (определен след отвод на значителна част от останалите съдии) по нохд №306/2013 г. и нохд №32/2012 г. по обвинения срещу посоченото лице – „бившия областен управител Наско Борисов”. Постановените от съдебен състав, в който съм докладчик, присъди по тези дела са влезли в сила. Отводите ми са малко брой и са ясно и обосновано мотивирани.

Януари, 2015 г.

Емил Стоев